Les lleis, els somnis i la veritat

inston Churchill deia que «els fets valen més que els somnis» i, la veritat és que només existeixen els fets. Però qui podria suportar una vida sense somnis? Per a reglamentar aquests fets i, sobretot, per a posar a rega els somnis, existeixen les lleis, les lleis humanes que s'imposen perquè les imposem. Són regles, obligacions que enunciem de manera imperativa i que delimiten la nostra llibertat natural. Si l'assassinat no fos possible, no hi hauria necessitat de cap llei que el prohibís.

Però per moltes lleis que dictem, mai arribarem a reglamentar-ho tot, perquè el lliure albir de les persones és infinit. Moltes vegades les lleis l'únic que fan és anar acotant provisionalment els nostres moviments, com el pastor que, amb l'ajut de gossos i tanques, intenta guiar el ramat cap allà on vol. Tot i així no hem de confondre mai les lleis de la naturalesa i les lleis morals. Les primeres no podem transgredir-les encara que vulguem, les segones existeixen precisament perquè som capaços de desobeir-les.

Tots som presoners del que som, la veritat no obeeix a ningú. Per aquesta raó a la tirania no li agrada la veritat, perquè la veritat sí que és lliure i no s'imposa, n'hi ha prou amb saber-la per alliberar-nos. La tirania sap de lleis, ho hem comprovat aquests darrers temps, lleis que s'ha anat fent a la seva mesura i que controla a força d'anar acumulant mentides.

Però tot arriba al seu final, nosaltres estem molt a prop de comprovar-ho, perquè no hi ha imperi, ni cap gran vaixell, que no acabi esclafant-se contra la roca de la veritat, una mena d'iceberg que flota miraculosament en un mar de somnis. Els fets valen més que els somnis, sí, però a la llarga són els somnis els que acaben vencent, perquè són la matèria amb què els pobles lliures escriuen la seva història.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/10/25/lleis-somnis-veritat/875112.html?utm_source=rss